

[Svend Høiselberg]

ansvarlige i, at vi næsten rutinemæssigt eksperder låneansøgninger til nationens gældsætning.

Jes Lunde (SF):

Jeg tror, det er vigtigt at sige efter de to sidste talere, at statens gældsætning øges jo ikke med én eneste krone i kraft af dette forslag. Vi tager stilling til, hvor stor en gældsætning vi vil have, når vi vedtager de love, der har med realøkonomi at gøre, altså når vi vedtager finansloven og træffer andre dispositioner her i Folketinget. Det er det, der er interessant i forhold til, hvor stor gældsætningen bliver; denne lov er alene et praktisk værktøj for finansministeren og for Nationalbanken.

Da vi sidst havde lovforslag af denne type til behandling her i Folketinget, sagde jeg, at jeg syntes, det var svært at forstå, hvordan man i længden kunne opretholde sondringen mellem indenlandsk og udenlandsk låntagning, når vi har fri kapitalbevægelse. Det har man nu taget konsekvensen af, og jeg synes, det er fornuftigt, at man slår dem sammen.

Jeg synes også, det er fornuftigt at have en lånereserve og en friere dispositionsadgang, så man kan lave en klogere pleje af porteføljen, og her vil jeg gerne benytte lejligheden til at opfordre finansministeren til at bruge denne øgede frihed til gradvis at få nedroslet beholdningen af kroneobligationer hos udlændinge og i stedet gå over til statslån; dels fordi det er billigere rentemæssigt, og dels fordi de meget store beholdninger af kroneobligationer hos udlændinge udgør en potentiel trussel imod kronkursen. Når udlændingene ligger inde med de papirer, ville de i tilfælde af valutauro føle sig tilskyndet til at lave terminsforretninger for at sikre deres værdipapirer imod kursfald, og realøkonomisk kommer det jo til at virke som et pres mod kronen.

Jeg håber altså, at bemyndigelsen vil blive brugt til dette formål. Det behøver ministeren ikke at svare på i dag, det er bare et lille klogt råd til ministeren.

Kim Behnke (FP):

Indledningsvis skal den i øjeblikket siddende finansminister have ros for, at man har fulgt anbefalingerne om at få samlet statens låntagning i én lov og ikke som tidligere, hvor vi en eller to gange om året blev præsenteret for nye

lag på lagkagen, hver gang i størrelsesordenen 40-50 mia. kroner, og uden at Folketinget af den grund havde et overblik over den samlede ramme. Dette overblik får Folketinget nu med al ønskelig tydelighed, hvor finansministeren beder om lov til at optage lån inden for en samlet ramme på 950 mia. kroner.

Og så har vi også fået tingene sagt så tydeligt, som de overhovedet kan siges, nemlig at det er inden for den ramme, at staten har sit kapitalbehov. Det skyldes selvfølgelig til dels, at der er nogle bevægelser med Nationalbanken, og det skyldes til dels en forventning om, at vi næste år render ind i en finanslov, der ved årets udgang har som resultat, at man har brugt – her er der anført 50 mia. i reserve, men virkeligheden er, at underskuddet snarere kan forventes at blive over 55 mia. kr. i 1994, så der skal også være en bemyndigelse til at gå ud og optage lån. Det er så den side af sagen.

Men når vi kommer til selve den aktuelle hjælp, afslører bemærkningerne jo, at den aktuelle gæld, statens gæld, ved udgangen af 1994 vil være på omkring 710 mia. kroner. Nu ved jeg godt, at man laver lidt bogholderimaniplation og trækker den sociale pensionsfonds obligationsbeholdning fra, og så kommer man ned på 565 mia. kroner. Men her slutter manipulationerne jo ikke i Finansministeriet, for ifølge den seneste finansredegørelse har finansministeren også tænkt sig nærmest at udtage pant i kommende skattebetalinger af forskellige former for pensioner.

Jeg har svært ved at forstå, hvorfor tabel 2 på side 3 ikke er fyldestgørende, og hvordan vil man forklare tabellen, når man over for de øvrige EU-lande skal diskutere konvergensprogram. De taloplysninger, der findes i regeringens seneste finansredegørelse i forbindelse med diskussionen om konvergensprogram, er jo en helt anden type tal, for her forsøger man at inddrage en lang række andre forskellige beløbsformer for at få den samlede statsgæld bragt ned under de konvergenskrav, der eksisterer i EU-samarbejdet.

Men på den anden side: Set fra Fremskridtspartiets udgangspunkt er oplysningerne på side 3 fyldestgørende, klare og ikkediskuterbare, og grunden til, at de er det, er jo, at der også følger nogle renteforpligtelser med, når staten optager gæld. Hvis den danske gæld virkelig skulle være så lille, som man påstår i konver-